

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

de humilitate vitiosa. ca. 25.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

mo habet tantam de qua descendat sublimitatem. Satis est si vestigia eius obseruantes, quantum possumus nos humiliter submissequeramus, ipso admonente ac dicente, Discite a me qui a mitis sum & humilis corde, & inuenietis requiem animabus vestris. Sit igitur nobis curæ, vt minimi simus, in omnibus patientes, in omnibus mites & mansueti. nulli malum pro malo reddentes, paruo contenti, in laboribus assidui, seruire magis quam præesse cupientes, nunquam captemus hominum gloriam, sed semper dei laudem, & proximorum profectum. Parati simus omnia supplicia, omne mortis genus perpeti prius quam deo peccare. Per hanc humilitatem aditum nobis parabimus in cælum & gaudijs perfrui merebimur sempiternis, participes facti gloriæ domini nostri, cuius humilitatem in terra fuerimus imitati.

Mat. 23.

De humilitate vitiosa Ca. XXV

Sciendum tamen, esse alias quasdam humilitates, ex quibus aliæ quidem nihil ad hanc pertinent, de qua locuti sumus, aliæ vero ipsam reddunt vitiosam. Quid enim ad virtutem illa humilitas, qua obscuro loco natos designamus, humiles appellando demissi generis in plebe vulgaria viros, vel illa quam etiam rebus inanimatis insensibilibusque damus, nam & locum humilem dicimus qui p̄ssior iacet inter eminentes atq; demissior, & humilem arborem quæ non multum ab humo erecta sit. Sunt & alia duo humilitatis genera in scripturis obseruata, alterum cum quis aliorum iniquitate opprimitur affligiturque, iuxta illud, Populum tuum dñe humiliauerunt, & hæreditatem tuam vexauerunt, alterum cum quis ob suam culpam pœnis aut calamitate aliqua grauatur secundum illud. Propter iniustitias enim suas humiliati sunt. Vtrunq; hoc in inuitum fit atq; non lentem, virtutis aut humilitas voluntaria est, p̄inde etiã illa quæ vitij est voluntaria esse constat. Illa itaq; non virtutis sed nequitiæ malignitatisq; erit humilitas, cum quis ea de causa præ se feret humilitatem, siue vt inter sanctos

Psal. 93.

Psal. 106.

Matt. 23.

Ponendus videat, siue ut facilius eleemosynā eliciat & lucretur. Tales erāt, q̄s in euangelio taxauit dñs, dicens, Væ vob̄ scribæ & pharisæi hypocritæ, q̄ mūdatis quod foris est calicis & paropsidis, intus aut̄ pleni estis rapina & immunditia. Exterius quippe cilicio se tegunt, nudis pedibus ambulāt, horridi, inculti, squalentes, illuuiosi, inter loquendū suspirāt, ingemiscunt, fatent̄ se esse peccatores, crebro ad orādum ꝑcumbunt, sed intus vel inanis gloriæ cupidine flagrāt, vel q̄rendæ pecuniæ cura sollicitantur, sepulcris dealbatis similes, foris q̄dem mundi puri q̄, sed intus pleni sordibus atque spurcitiā. Pernitiosa est ergo humilitas, fingere q̄d non es, & esse q̄d nō debes. Nam licet callida simulatione falli possint homines, deus tñ nunq̄ fallitur, oīa nuda & aperta sunt oculis eius, ipse cordis & renum scrutator, vnicuiq̄ reddit iuxta opa eius, quæ tunc q̄dem iudicanda exponentur, cum nihil erit occultum quod nō sciat, neq̄ absconditum quod non reueletur. Quid ergo ꝑderit, humilem, sanctū, māsuētum ab hominib⁹ fuisse iudicatū, cum etiā hominibus manifestum erit, q̄lis reuera fueris? Neq̄ enim ex ꝑteritis aliorū rumoribus, sed ex consciētia tua ꝑsenti iudicaberis. Cæteræ veræ quoq̄ ac sanctæ humilitatis valde studiosis cauendū erit, ne forte humilitatē putent, eos quibus ꝑpositi sunt, non corripere si deliquerint, non castigare si ꝑseuerarint. Negligentia est istud non humilitas, & charitatis quam ꝑximo debes obliuio. Debes enim curare, vt eos qui tibi commissi sunt, efficias meliores, docendo, increpando, puniendo, quod si ꝑ ignauitiam teneritudinemue animi omiseris, non mitis neq̄ mansuetus, neq̄ humilis, sed e contrario inhumanus & a charitate alienus fuisse argueris, creditiq̄ tibi gregis nō pastor, sed desertor. Quæris fortasse cur ergo ꝑcipiat dñs. Qui maior est v̄m, fiat sicut minor, & qui ꝑcessor est, sicut ministrator? Non hoc dicit vt peccantes non arguas, quos & ipse flagello de templo expulit, sed vt in laboribus opereq̄ seruiis cum ipsis quibus ꝑsides, communices, & in spiritualibus negotiis grauiora onera tuis q̄ aliorū humeris imponas, necessitatibusq̄ domesti-

Mar. 20.

eorum tuorum pro viribus prospicias, & tãquam filiis ministros, indulgentissimiq; p̄ris fungaris officio, nihil p̄mittendo quod vel ad humilitatem pertinere videbit, vel ad charitatem. Definiamus igitur vitiosam fore humilitatem, quæ charitati alijsq; v̄turibus nõ fuerit copulata. Nam neq; libidinosi p̄derit humilitas, neq; gula ventric; seruentibus, neq; alijs alicui flagitio subnixis. Prima humilitas esse debet deo obedire, deinde p̄positor; iussa exequi, postremo facilem se omnibus p̄stare, neminem offendere, & pati potius iniuriam q̄ inferre: nihil terrenum appetere, sed cælestium desiderio semper inhærere. Quicq; ita se humiliauerit, exaltabit & vna cum illis quos in exemplum proposuimus, gaudebit in æternum gloriosus. In psalmo enim dicitur: Iuxta est dñs his qui tribulato sunt corde, & humiles spiritu saluabit. Et in euangelio: Beati pauperes spiritu, quoniam ipsor; est regnũ cælor;. Beati mites, quoniam ipsi possidebunt terram. Et alio psalmo: Mansueti hæreditabunt terram, & delectabuntur in multitudine pacis. Possidebunt ergo humiles terrã, non hanc ærumnã; & inquietudinis plenam, sed illam in q̄ iugis tranquillitas & pax est perennis, quæ etiam terra viuentium dicitur, iuxta illud, Credo videre bona domini in terra viuentium. Humilemur igitur (vt Petrus apostolus p̄cipit) sub potenti manu dei, vt nos exaltet in tempore visitationis. Nihil est v̄a humilitate p̄stantius, nihil tranquillius, & a perturbationibus animi magis remotum. Humilitas patiens est, benigna est, nec contempta irascit, nec laudata se extollit, nec aduersis concutitur, nec prosperis delinif, in vtraq; fortuna æquabilis perseuerat. Vulgi quidem opinione despicit, sed sapientissimi cuiusq; iudicio cõmendatur, summiq; dei benignitate ad cæleste regnum sustollit, & coronatur. Expediens nunc videtur, vt de contrario humilitati vitio, superbia differamus. Nam virtutem ardentius amplectemur, cum nequitia; turpitudinẽ magis plene cognouerimus.

Humilitatis ordo.

Psal. 33.

Matt. 5.

Psal. 36.

Psal. 26.

1. Petri. 1.